

Warszawa, dn. 24.05.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki
ul. Nowy Świat 35
00-029 Warszawa
Rep. GSŁ 10/23

ORZECZENIE

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak /ref./**

Członkowie: **SGSŁ Jerzy Solarski**
SGSŁ Waldemar Żurek

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionego** [...] [...], członka Koła Łowieckiego [...] w [...], na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia [...] sygn. akt OSŁ [...], mocą którego:

1. Obwinionego [...] [...] uznano za winnego przewinienia łowieckiego, tego że:

w dniu [...] w [...], nie będąc członkiem Zarządu Koła Łowieckiego [...] i tym samym nie będąc osobą uprawnioną do wydania upoważnienia do wykonywania polowań indywidualnych z ramienia zarządcy obwodu łowieckiego nr [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...], sporządził druk upoważnienia do wykonywania polowania nr N [...] Kol. [...] [...], wchodząc w ten sposób w kompetencje łowczego koła, na podstawie którego [...] [...] wykonał polowania, pozyskując łącznie trzy dziki, działając tym samym na szkodę Polskiego Związku Łowieckiego oraz Koła Łowieckiego [...]

- to jest o przewinienie łowieckie z art. 35 b ust.1 pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo Łowieckie w zw. z § 64 i § 65 ust. 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały XXI Krajowego Zjazdu Delegatów PZŁ z dnia 2 lipca 2005r. i w zw. z § 2 ust. 3 Uchwały nr [...] / [...] Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków Koła Łowieckiego [...] z dnia [...]

2. Obwinionego [...] [...] uznano za winnego przewinienia łowieckiego, opisanego w pkt. 3 wniosku oskarżycielskiego, z tym ustaleniem, iż obwiniony dopuścił się tego czynu w [...], działając na szkodę Polskiego Związku Łowieckiego i Koła Łowieckiego [...]

- to jest o przewinienie łowieckie z art. 35 b ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo Łowieckie w zw. z pkt. 11 Uchwały nr 29A/2012 Naczelnej Rady Łowieckiej z 11 grudnia 2012 r. w sprawie przyjęcia zasad etyki i tradycji łowieckich

Za każde z przewinień łowieckich, opisanych w pkt. 1 i 2 wymierzono obwinionemu: kary zasadnicze w wymiarze po 6 miesięcy zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego kary dodatkowe - w wymiarze po 1 roku zakazu pełnienia funkcji w organach PZŁ oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów w kwocie 359,80 zł.

na podstawie § 58 ust. 1, § 59 ust. 1 w zw. z § 2 pkt. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie i umarza postępowanie
2. kosztami postępowania za obie instancje obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Piotr Nowak
/-/ Jerzy Solarski
/-/ Waldemar Żurek

Uzasadnienie

Orzeczeniem z [...] (sygn. akt OSŁ [...]) Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] uznał obwinionego [...] [...] za winnego tego, że

- I. w dniu 22 lipca 2018 r. w [...], nie będąc członkiem Zarządu Koła Łowieckiego [...] i tym samym nie będąc osobą uprawnioną do wydania upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego z ramienia zarządcy obwodu łowieckiego [...], dzierżawionego przez Koło Łowieckie [...], sporządził druk upoważnienia do wykonywania polowania nr [...] kol. [...] [...] - wchodząc w ten sposób w kompetencje łowczego Koła - na podstawie którego kol. [...] [...] wykonał polowania, pozyskując łącznie trzy dziki, działając tym samym na szkodę Polskiego Związku Łowieckiego oraz Koła Łowieckiego [...], to jest przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. prawo łowieckie, w zw. z art. 64 i 65 ust. 2 Statutu Polskiego Związku

Łowieckiego z 2005 r. i w zw. z § 2 ust. 3 Uchwały nr [...] Walnego Zgromadzenia Członków Koła Łowieckiego [...] z [...]

- II. w dniu 8 lipca 2018 r. w [...], wykazała się brakiem dbałości o dobrą atmosferę w życiu organizacyjnym w ten sposób, że nie będąc członkiem Zarządu Koła Łowieckiego [...], wysłał do członków Koła wiadomości tekstowe sms wskazujące, że jako członek Zarządu Koła powierzył pełnienie obowiązków łowczego oraz sekretarza konkretnym członkom Koła, czym wprowadził dezorganizację w działalności Koła Łowieckiego [...], działając tym samym na szkodę Polskiego Związku Łowieckiego oraz Koła Łowieckiego [...], to jest przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. prawo łowieckie, w zw. z pkt. 11 Uchwały nr 29A/2012 Naczelnej Rady Łowieckiej z 11 grudnia 2012 r. w sprawie przyjęcia zasad etyki i tradycji łowieckich.

Za powyższe przewinienia łowieckie Sąd Okręgowy wymierzył obwinionemu na podstawie art. 35 c ust. 2 pkt. 2 i ust. 3 Ustawy prawo łowieckie kary zasadnicze po 6 miesięcy zawieszenia w prawach członka PZŁ oraz kary dodatkowe po 1 roku zakazu pełnienia funkcji w organach PZŁ.

Odwołanie od powyższego orzeczenia wniósł obrońca obwinionego adw. [...] [...] zaskarżając je w całości i zarzucając:

- naruszenie art. 7 ustawy kodeks postępowania karnego, w zw. z art. 35s ust. 2 ustawy prawo łowieckie, poprzez rażące naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie ich oceny w sposób całkowicie dowolny, a to w szczególności poprzez nieuwzględnienie dowodów przemawiających na korzyść obwinionego, których rozważenie i uwzględnienie uzasadnia bezpodstawność zastosowania w stosunku do obwinionego środków przewidzianych w art. 35c ust. 2 pkt. 2 i ust. 3 ustawy prawo łowieckie, a także oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na dowodach obciążających obwinionego, a zwłaszcza na twierdzeniach oskarżyciela zawartych w uzasadnieniu wniosku oskarżycielskiego, które to naruszenie w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na nieprawidłowym, sprzecznym z rzeczywistym stanem rzeczy uznaniu, że obwiniony dopuścił się zarzucanych mu czynów.

Alternatywnie obrońca zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonej kary.

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionego od zarzucanych mu przewinień, ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie obwinionemu kary nagany.

Główny Sąd Łowiecki zważył co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne.

Oдноśnie czynu opisanego w pkt. I zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z § 64 pkt. 1 Statutu PZŁ z 2005 r. – pod rządami którego miały miejsce zarzucane obwinionemu zachowania – do kompetencji zarządu koła łowieckiego należy w szczególności: *bieżące kierowanie sprawami związanymi z prowadzeniem gospodarki łowieckiej, działalności gospodarczej i organizacyjnej koła*. W zakresie ww. sformułowania zawiera się czynność polegająca na wystawieniu upoważnienia do wykonywania polowania indywidualnego. Żaden przepis Statutu PZŁ z 2005 r. nie dawał któremukolwiek z członków zarządu koła szczególnego uprawnienia do wystawiania ww. upoważnień. Z tego wynika, że w świetle unormowań Statutu z 2005 r. o ile walne zgromadzenie członków koła, a także zarząd koła nie postanowiły inaczej, każdy członek zarządu koła mógł wydawać przedmiotowe upoważnienia. Tylko zatem wystawienie upoważnienia przez osobę niebędącą członkiem zarządu koła mogło potencjalnie stanowić przewinienie łowieckie.

O ile - tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie – walne zgromadzenie przewidziało tę kompetencję dla konkretnej funkcji (łowczego) w zarządzie koła, wydanie upoważnienia przez innego członka zarządu naruszało wyłącznie uchwałę walnego zgromadzenia. Uchwała walnego zgromadzenia koła nie została wymieniona w katalogu przepisów w art. 35 b ustawy prawo łowieckie, a tylko naruszenie przepisów zawartych w tej normie może stanowić przewinienie łowieckie. Reasumując: naruszenie przez myśliwego wyłącznie uchwały organu koła łowieckiego, nie stanowi przewinienia łowieckiego.

Przenosząc powyższe w realia przedmiotowej sprawy Główny Sąd łowiecki zważył, że bezspornym jest, że kol. [...] [...] złożył w Zarządzie Koła Łowieckiego [...] pismo stanowiące rezygnację ze sprawowania funkcji członka Zarządu Koła. Zaprzestanie pełnienia funkcji następuje w takiej sytuacji w momencie zapoznania walnego zgromadzenia koła z oświadczeniem zainteresowanego (§ 166 ust. 2 Statutu z 2005 r.). Z akt sprawy wynika, że Nadzwyczajne Walne zgromadzenie członków Koła Łowieckiego [...] odbyło się 24 czerwca 2018 r. W porządku obrad Walnego Zgromadzenia wyszczególniony był punkt dotyczący zapoznania członków zgromadzenia z rezygnacją kol. [...] [...]. Z protokołu ww. Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wynika, że zgromadzeniu - z bliżej niewyjaśnionych przyczyn - nie przedstawiono przedmiotowej rezygnacji. Zaznaczyć należy,

że to protokół jest podstawowym dowodem przeprowadzenia zaplanowanych czynności. Brak w protokole jakiegokolwiek adnotacji o zaplanowanej w porządku obrad czynności, stanowi istotną wątpliwość czy do przeprowadzenia tej czynności rzeczywiście doszło. Zgodnie z podstawową zasadą postępowania dyscyplinarnego w PZŁ, niedające się usunąć istotne wątpliwości muszą być rozstrzygane na korzyść obwinionego. Główny Sąd Łowiecki nie dopuszcza przy tym sytuacji aby we wskazanym powyżej zakresie zastępować protokół innymi dowodami. Protokół ma charakter sprawozdawczy i dowodowy. To ten właśnie dokument powinien stanowić podstawę do ustalania przebiegu obrad organu koła łowieckiego (lub organu PZŁ).

Reasumując na podstawie zgromadzonych w aktach dowodów należy przyjąć, że w dniu 24 czerwca 2018 r. nie doszło do zaprzestania sprawowania przez [...] [...] funkcji skarbnika. Z ww. protokołu nie wynika również jednoznacznie, że doszło do odwołania dwóch członków Zarządu Koła. Zawarte w protokole sformułowania są enigmatyczne i zdają się sugerować, że „za” odwołaniem głosowało mniej członków zgromadzenia niż „przeciw” odwołaniu. Tak więc przyjąć należy, że Zarząd Koła nadal funkcjonował, a liczba jego członków nie zmniejszyła się poniżej statutowego minimum.

Tak więc zarzucany obwinionemu czyn **nie polegał** na:

- 1) naruszeniu ustawy i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych;
- 2) naruszeniu statutu lub innych uchwał organów Polskiego Związku Łowieckiego.

Czyn obwinionego mógł polegać wyłącznie na naruszeniu uchwały Koła Łowieckiego, której to osoby prawnej nie należy utożsamiać z organem Polskiego Związku Łowieckiego. Są to bowiem znaczeniowo różne organy. W szczególności art. 32 ust. 3 ustawy prawo łowieckie odróżnia Polski Związek Łowiecki od kół łowieckich. Główny Sąd Łowiecki nie podzielił stanowiska Sądu I instancji, iż zakwalifikowaniu czynów obwinionego jako przewinień łowieckich mogłoby stanowić ewentualne naruszenie jedenastej zasady etyki łowieckiej. Zasada ta ma charakter wyłącznie ogólny, postuluje oczekiwane zachowanie myśliwych i samodzielnie - bez jednoczesnego naruszenia przepisów wskazanych w art. 35b ustawy prawo łowieckie – nie może stanowić podstawy do przypisania komukolwiek przewinienia łowieckiego.

Z tego samego powodu nie stanowił przewinienia łowieckiego czyn przypisany obwinionemu w pkt. II zaskarżonego orzeczenia (pkt. 3 wniosku oskarżycielskiego). Sąd Okręgowy uznał bowiem, że w tym zakresie obwiniony naruszył wyłącznie jedenastą zasadę

etyki łowieckiej wskazaną w Uchwale nr 29A/2012 Naczelnej Rady Łowieckiej z 11 grudnia 2012 r. w sprawie przyjęcia zasad etyki i tradycji łowieckich

Mając powyższe na względzie Główny Sąd Łowiecki zmienił zaskarżone orzeczenie i uniewinnił obwinionego od zarzucanych mu czynów. Kosztami postępowania za obie instancje obciążono PZŁ.

/-/ Piotr Nowak

/-/ Jerzy Solarski

/-/ Waldemar Żurek